

æstereede Kommuner paa Møen ogsaa ville være villige til at paatage sig. Jeg har ogsaa ved tidligere Lejligheder udtalt, at selv om man kom til en Byrde af 100 Kr. pr. Tønde Hartkorn, vilde det være en Pris, der var værd at give, hvis man virkelig fik det Gode, som her er Tale om, nemlig en fast Forbindelse med Sjælland og dertil hørende Jærnbaneanlæg paa begge Sider, ikke at tale om, at for en Ø vil det at opnaa en landfast Forbindelse med et større nærliggende Land have saa overordentlig stor Interesse, at man ganske vist maa kunne bære store Byrder for at opnaa dette. Altsaa set fra det Synspunkt, den Pris, som skal betales af de paagældende Egne, kan jeg for mit Vedkommende ikke se rettere, end at det, der her kræves i Lovforslaget, ikke er mere, end der vel kan bæres. Saa bliver Spørgsmaalet altsaa dette: Hvorvidt er der Udset til, at det, som Lovforslaget har stillet sig til Formaal, kan ventes opnaaet og gennemført. Vrede Medlemmer ville erindre den Diskussion, som vi førte om denne Sag, og det mindre Forslag om en Forbedring af Forbindelsen mellem Møen og Sjælland i Fjor, og jeg tror, at man her i Tinget gik ud fra, idet man nægtede Bevillingen til en Forbedring af Forbindelsen over Ulfund, at der i Løbet af den nærmeste Tid og da nærmest inden næste Rigsdagsamling, maatte være opnaaet for saa vidt Klarhed over, hvorvidt en fuldstændigere Jærnbaneforbindelse, fast Bro o. s. v. kunde være opnaelig eller ikke, og dersom det da ikke viste sig, at noget saadant kunde naas i den nærmeste Fremtid, man saa ogsaa her i Tinget vilde stille sig velvilligere overfor en Forbedring af Forbindelsen over Ulfund, end det, man gjorde i Fjor; saaledes opfatter jeg de forskellige Udtalelser, der ere faldne, og jeg haaber, at jeg heller ikke skal stufes i denne Forventning, for saa vidt det skulde vise sig, at det hele Anlæg ikke i den nærmeste Fremtid kunde ventes gennemført. Det er derfor med Tilfredshed, jeg ser Lovforslaget fremkomme nu, saaledes at vi nu allerede af Behandlingen her i Dag forhaabentlig kunne faa Indtryk af, hvorvidt der paa Basis af det foreliggende Forslag kunde ventes en Forbindelse mellem Møen og Sjælland, som er tilfredsstillende. Det er jo selvfølgelig, og det ville vist alle gaa ud fra, at en Jærnbane paa Møen staa og falder med Bygningen af en fast Bro over Ulfund. Et vævende Stykke Jærnbane paa Møen er der vistnok ingen, som tænker sig, men dersom det var muligt at faa en fast Broforbindelse udført, vilde vistnok ogsaa et Jærnbaneanlæg paa begge Sider deraf

følge som en naturlig Konsekvens. Hovedspørgsmaalet er altsaa, om et saadant fast Broanlæg kan ventes udført, og det er indlysende, at det ikke vil kunne ske uden med et, om ikke fuldstændigt, saa dog overordentlig væsentligt Bidrag fra Statskassen. Jeg haaber derfor, at der i den Tid, som er forløben siden i Fjor, maa være tilvejebragt saadanne Oplysninger, at vi nu kunne faa et klart Billede af, hvorvidt der paa Basis af det foreliggende Forslag i Virkeligheden kan ventes gennemført det gode Formaal, som Lovforslaget har stillet sig.

Tauber: Jeg har ligesom det ærede Medlem fra Møen (Bojsen) hilst dette Lovforslags Fremkomst med Glæde, og jeg haaber, at da det er fremkommet noget tidligere i denne Samling end sidst, vil det kunne lykkes at faa Sagen bragt til Afslutning, saaledes at vi kunne faa Lejlighed til at erfare ogsaa det andet Tings Stilling til denne Sag, hvilket der ikke var Lejlighed til i Fjor. I det Lovforslag, som her foreligger, er der paa flere Punkter taget et vist Hensyn til de Indstillinger og Bemærkninger, som fremkom i den foreløbige Betænkning, som blev afgiven af det i Slutningen af forrige Samling nedsatte Udvalg. Det ses først og fremmest, at der er taget Hensyn til Størrelsen af det Bidrag, som kan ventes fra Statens Side, om det end er sat til 1,600,000 Kr., medens Udvalget nærmest var stemt for 1,500,000 Kr. Jeg tror imidlertid, at der vistnok ikke vil kunne rejses nogen væsentlig Indvending mod denne lille Forhøjelse, da Summen dog er meget betydelig mindre, end der forlangtes i Fjor, da Tilskuddet skulde være 1 Mill. Kr. til Broen og 80,000 Kr. pr. Banemil, men nu bliver det kun ca. 50,000 Kr. pr. Banemil. Dernæst er der nu 12½ Mil Bane, idet der er taget Hensyn til en Bemærkning i Betænkningen i Fjor, om at Banen skulde føres paa den østlige Del af Møen op mod Magleby, hvilket vil forlænge den med en halv Mils Vej. Forstørelsen mellem Udvalgets Beregning og Forslagsstillerens Beregning i Fjor gik væsentlig ud paa to Ting. For det første nærede man Betænknelighed ved at tilstaa et saa stort Bidrag til Broen, som oprindeligt var paataent, nemlig 1 Mill. Kr. For det andet maatte man, navnlig efter de Bemærkninger, som vare fremkomne fra den højtæreede Indenrigsministers Side, antage, at der kun kunde ventes fra Statens Side et Bidrag til Baneanlægget af 80,000 Kr. pr. Banemil for Strækningen fra Taksø og Masnedfund til Stege, hvorimod der fra Stege til Klinten ikkun kunde ventes et mindre Bidrag. Naar der tages Hensyn dertil,